

Saša Šuštar

**međunarodni
volonterski kampovi**

Zagreb, 2006.

Urednica:
Saša Šuštar

Redaktura i stručne sugestije:
Jela Tomanjik
Anamarija Sočo
Božica Bartolac

Lektorica:
Maca Ševrović-Šuštar

Grafičko oblikovanje:
Lidija Novosel

Nakladnik:
Volonterski centar Zagreb
uz financijsku potporu
Ministarstva obitelji, branitelja i
međugeneracijske solidarnosti

ISBN:
953-98892-5-1

volonterski centar zagreb
vc@zamir.net, www.vcz.hr

CIP - Katalogizacija u publikaciji
Nacionalna i sveučilišna knjižnica - Zagreb

UDK 364.467(035)
061.235(035)

ŠUŠTAR, Saša
Međunarodni volonterski kampovi / Saša
Šuštar. - Zagreb : Volonterski centar,
2006.

ISBN 953-98892-5-1

I. Volonterstvo -- Radni kampovi II.
Volonterstvo -- Priručnik

460601043

Sadržaj

Uvod	4
1. Što je to međunarodni volonterski kamp?	6
Tipovi kampova	10
Život u kampu	15
2. Tko se može prijaviti na međunarodni volonterski kamp?	20
3. Kako se prijaviti na međunarodni volonterski kamp?	22
Primjer upitnika za volontere/ke <i>Volonterskog centra Zagreb</i> koji se ispunjava prilikom učlanjenja u organizaciju	26
Primjer obrasca za prijavu na kamp <i>Volonterskog centra Zagreb</i>	28
Pripreme i evaluacijske radionice	30
4. Voditelji/ce tj. koordinatori/ce kampa	32
Mogući sukobi na kampu	35
5. Infosheet – što je to?	38
Primjer Infosheeta	41
6. Najčešća pitanja volontera/ki o međunarodnim volonterskim kampovima	48
7. Međunarodni volonterski kampovi u Hrvatskoj	52
Impresije jednog međunarodnog volontera o kampu „Mnogo u Malom”	55
Priča Ivane Sansević o vođenju volonterskog kampa u Kuterevu	60
Zaključak	64
Literatura	64

Uvod

4 *Ležnice farm, Czech Republic, ljeto 2000. godine. Ne zvuči baš privlačno, jel'da? Ali, za mene je to bio početak jedne avanture koja, na neki način, još uvijek traje, a sve zahvaljujući sestri i frendici koje su me nagovorile da se, umjesto odlaska na već isfurano ljetovanje na Jadranu, prijavimo na međunarodni volonterski kamp. Zašto baš Češka? Gledale smo da naš skromni budžet podnese troškove putovanja do kampa, a frendica je bila studirala češki pa smo spojile ugodno s korisnim. Glavno da se nekam ide. I tako smo se zaputile u *Volonterski centar Zagreb*. Odmah su nas upozorili da nas vjerojatno neće primiti sve tri zajedno (jer se ne preferira previše volontera iz iste zemlje), a pogotovo zato kaj smo cure (ne znam iz kojih razloga, ali na kampove se prijavljuje oko sedamdeset posto žena; izgleda da muški baš i ne vide neki gušt u "besplatnom radu"), al' smo svejedno odlučile pokušati i popunile aplikaciju. I nekim čudom, primljene smo. Jest da je to bio zadnji kamp na našem popisu, ali uspjele smo. Dolaskom na kamp shvatile smo i zašto. Voditelji kampa ostali su šokirani kada su ugledali tri curke kako s hrpom stvari izlaze iz busa. Mislili su da im dolaze dvije cure i jedan dečko. Naime, kada su zaprimili naše aplikacije samim pogledom na moje ime (Saša) zaključili su da primitkom njih dvije dobivaju i toliko očekivanog muškog volontera, a s obzirom da su do tada imali samo jednog prijavljenog, dobro bi im došao još jedan. E, 'ko im kriv kad su zanemarili onu kućicu u aplikaciji gdje sam pod "gender" zaokružila "F". I tako je sve počelo. Iako smo otišle u neku zabačenu selendru na neku farmu gdje smo čupale korov i radile ogradu za konjsku stazu, gdje smo za doručak dobivale friško izmuženo mlijeko iz njihove krave (što mi*

je bio šok), za mene je taj kamp ostao u nezaboravnom sjećanju. Ono što nikad neću zaboraviti su ljudi koje sam tamo upoznala: Španjolka Gara s kojom smo se sporazumijevali rukama i nogama jer je engleski učila preko priručnika i koja nas je plašila nekakvim pričama o bubama, naš "umjetnik" Fabio, Talijan koji je uvijek pola dana tražio inspiraciju za radom ili Poljakinja Margošata (tak smo joj izgovarali ime, a kak se piše... hm...) koja je potajno bila zaljubljena i u Fabia i u našeg voditelja kampa... da ne nabrajam dalje.

Ova knjižica namijenjena je prvenstveno osobama koje svoje slobodno vrijeme žele iskoristiti na malo drugačiji, nekonvencionalan način te osobama koje žele napraviti nešto lijepo i maštovito, a ujedno i opće korisno. Cilj ove knjižice je približiti pojam međunarodnih volonterskih kampova, te što uopće dobivamo odlaskom na jedan takav kamp. Da li je to mogućnost putovanja i upoznavanja naroda i kultura na jedan totalno drugačiji način, dodatno iskustvo u radu koji inače obavljamo, stjecanje novih prijateljstava, puno druženja i dobre zabave ili jednostavno ispunjenje osobe činjenicom da je napravila nešto i pomogla nekome kome je pomoć bila potrebna... to je nešto što svatko mora otkriti sam.

1. Što je to međunarodni volonterski kamp?

Što je to međunarodni volonterski kamp?

Međunarodni volonterski kampovi su jedinstven oblik volonterskog rada koji nudi pozitivne i praktične načine okupljanja ljudi iz različitih zemalja i različitih kultura kako bi živjeli i radili zajedno na projektima koji doprinose lokalnim zajednicama u kojima se oni održavaju. Zbog načina na koji su organizirani i zbog međunarodnog karaktera takvi kampovi potiču razvoj tolerancije i razumijevanja, te pomažu u rušenju predrasuda i stereotipa.

Međunarodni volonterski kampovi mladim ljudima pružaju mogućnost da iskuše volonterski rad u zajednici koji doprinosi socijalnom i gospodarskom razvoju na lokalnoj, nacionalnoj i međunarodnoj razini. On nam omogućuje otkrivanje drugih kultura, vrijednosti i motivacija. U isto vrijeme volonterski rad u međunarodnim kampovima otkriva nove načine za rješavanje problema lokalnih zajednica koji se neposredno primjenjuju, doprinose razvoju lokalne zajednice i društvene solidarnosti u njoj. Ovakav način rada može biti izrazito poticajan u područjima suočenim s posebnim problemima i potrebama. Međunarodni volonteri koji pomažu nekoj lokalnoj

zajednici potaknut će i mlade iz te zajednice da se pridruže, te da nastave sa sličnim inicijativama u svojim lokalnim zajednicama u budućnosti.

Kampovi ostavljaju značajan utjecaj u zajednicama u kojima se odvijaju kao i kod samih sudionika kampova – volontera/ki. Osim što je obavljen konkretni radni zadatak, kamp jednoj zajednici u kojoj se odvija pruža mogućnost susreta s drugim kulturama, a često je i poticaj raznim inicijativama u toj zajednici (nerijetko se oko pripreme kampa okupi veća grupa mladih te članova udruga, uprave i sami stanovnici), tako da su neki kampovi pokrenuli inicijative u lokalnoj zajednici, a neki su se uklopili u već postojeće. Samim sudionicima kamp pruža mogućnost ostvarivanja motivacije za volonterski rad, druženje, interkulturalno učenje, učenje kroz praktičan rad, reduciranje predrasuda te mogućnost putovanja i mobilnost.

Ciljevi radnih kampova su:

- Promoviranje međunarodnog i kulturnog razumijevanja među ljudima iz različitih zemalja i kultura.
- Stvaranje zajedničkih ciljeva i stjecanje iskustava te razvoj sposobnosti kroz rad.
- Konkretna pomoć lokalnoj zajednici u kojoj se kamp održava.
- Kvalitetno provođenje slobodnog vremena uz puno dobre zabave.

Svrha kampova je ostvariti vidljivi pomak i promjenu u lokalnoj zajednici te djelovati u smjeru poboljšavanja životnih uvjeta za sve u toj zajednici. Zato se i organiziraju na inicijativu lokalne zajednice ili nevladine organizacije kada se definira potreba ili problem koji se može riješiti na ovaj način.

Sudjelujući u kampu volonteri/ke direktno doprinose toj lokalnoj zajednici i rezultati njihovog rada su na kraju kampa vidljivi i konkretni.

Kvaliteta kampova uvelike ovisi o volonterima koji na njima sudjeluju. Budući da su otvoreni za sve ljude starije od 18 godina, bez obzira na struku ili radno iskustvo, svaki/a volonter/ka svojim znanjem, vještinom i sposobnostima koje već posjeduje doprinosi kvaliteti kampa. Zbog kulturne i karakterne šarolikosti sudionika na kampu, uvijek se pruža mogućnost da se od drugih volontera/ki nauči nešto novo ili da se otkriju skriveni talenti.

Iskustvo volontiranja u radnom kampu jedinstveno je za sve osobe. Osim što time upoznaju nove ljude iz različitih zemalja diljem svijeta i otkrivaju nove krajolike, stječu nove vještine i važno radno iskustvo, oni/e postaju svjesni/e važnosti rada kao takvog te osjećaja korisnosti kojeg on donosi.

Po našem iskustvu praktičan rad može biti dobar način za probijanje leda, kroz koji mladi ljudi mogu otkriti ili razviti svoje talente i vještine i iskusiti dobru stranu “besplatnog rada” (kojim se itekako može profitirati).

Većina radnih kampova se odvija od svibnja do listopada, a manji broj kampova održava se tijekom ostatka godine. Kampovi se organiziraju po cijelom svijetu i otvoreni su za sve ljude starije od 18 godina, bez obzira na struku i prijašnja iskustva.

Tipovi kampova

Kampovi se razlikuju po vrsti posla koji se u njima radi. Tipovi poslova koji se obavljaju na međunarodnim volonterskim kampovima vrlo su različiti i teško ih je opisati u potpunosti u samo par rečenica. Općenito, rad bi trebao biti od koristi lokalnom stanovništvu koje živi u području u kojem je kamp smješten, tj. posao bi trebao biti od javnog interesa, a ne u interesu neke privatne kompanije, poduzeća ili pojedinca.

Posao u kampu trebao bi biti interesantan, ali ne previše težak tako da omogućiti sudionicima/ama da nauče nešto novo, posebno o području na kojem se nalaze, da upoznaju život u mjestu u kojem rade te da se uz to i zabave. Zadatak koji volonteri/ke obavljaju na kampu je nešto što je doista potrebno napraviti i u idealnom slučaju takav da ga grupa može završiti i tako vidjeti kako je iza sebe ostavila nešto ljepše, čistije, zelenije, itd. Osim praktičnog posla, neki kampovi pružaju mogućnost za umjetnički i kreativni rad.

Tipovi projekata (kampova):

Gradnja, rekonstrukcija ili renovacija zgrada, igrališta i sl., u formi fizičkog rada koji uglavnom ne zahtijeva posebne vještine i znanje.

NA SLICI: međunarodni volonterski radni kamp u Češkoj, farma Ležnice, 2000.

Projekti vezani uz okoliš koji mogu uključivati čišćenje plaža, jezera, rijeka, sadnju drveća, raščišćavanje šumskih puteva, itd.

NA SLICI: Ekološko-radni kamp. Postavljanje klupica i čišćenje okoliša u gradskom parku, Buzet 2004.

Socijalni projekti. Primjeri ovog rada uključuju brigu za starije ljude, organiziranje slobodnih aktivnosti za osobe s posebnim potrebama, vođenje igraonica i kreativnih radionica za nezbrinutu djecu, itd.

NA SLICI: Kreativne radionice za djecu (kazalište lutaka) u sklopu međunarodnog volonterskog kampa u Alcobendasu, Španjolska 2001.

Festivali (muzički, kazališni, multikulturalni...) na kojima volonteri/ke pomažu pri postavljanju ili uklanjanju pozornice i dekoracija, čišćenju tijekom trajanja, prije i poslije festivala, itd. Često volonteri/ke imaju priliku i sudjelovati na festivalu te izraziti svoju kreativnost i vještine. Neki kampovi su organizirani tako da na njima sudjeluju samo umjetnici (umjetničke kolonije).

NA SLICI: Kreativne radionice na dječjem festivalu u sklopu međunarodnog volonterskog kampa, Madrid 2002

Arheološki projekti / restauracija

NA SLICI: Restauratorski međunarodni volonterski kamp, Wales 2004.

Edukacijski / studijski projekti. Na ovakvim kampovima glavni radni zadatak nije fizički posao već umjesto toga volonteri/ke sudjeluju u radio-nicama, diskusijskim grupama, predavanjima, studijskim posjetima, i sl. na specijalnu temu koja može biti okoliš, Europska politika, rasizam, socijalna integracija, izgradnja mira itd.

NA SLICI: Edukacijski međunarodni volonterski kamp, Koprivnica 2004

Čak i kada volonteri/ke vrše fizički posao, općenito sam posao nije najvažnija stvar. Bitan dio kampa je što volonteri/ke mogu u njemu naučiti o životu i radu u grupi, poslu koji obave, drugim kulturama i ljudima, zemlji u kojoj se nalaze i na kraju krajeva, spoznati nešto i o sebi samima.

Također, jednako važna su i prijateljstva i poznanstva sa ljudima diljem svijeta te uspomene koje volonteri/ke nose kući.

Život u kampu.

Kako to izgleda? Kad sudjeluješ u radnom kampu, susrećeš ljude iz svih dijelova svijeta, jer kampovi su jedinstveni oblik volonterskog rada koji okuplja mlade iz cijelog svijeta kako bi zajedno živjeli i radili na projektima koji direktno doprinose lokalnim zajednicama u kojima se kampovi održavaju.

Uglavnom traju 2–4 tjedna, a u njima sudjeluje međunarodna grupa od 10–25 volontera/ki te 1 ili 2 voditelja/ice (koordinatora/ice) kampa, koji/e su članovi/ice organizacije koja organizira kamp. Zbog činjenice da se na kampovima okupljaju ljudi iz cijelog svijeta, oni otvaraju prostor za susretanje različitosti i za stvarno interkulturalno iskustvo. Život i rad s ljudima koje po prvi put vidiš i upoznaješ, iskustvo je koje običan turizam ne omogućuje i kao stvoreno je za ljude željne avanturizma i upoznavanje svijeta na jedan totalno drugačiji način. Sudjelovanje na kampu može biti i socijalno intenzivno iskustvo i ni u čemu ne nalikuje na običan godišnji odmor!

Rad. Kampovi mogu biti radni, studijski ili edukacijski, ekološki, arheološki, umjetnički... Vrsta posla se razlikuje od kampa do kampa (socijalni rad, zaštita ili uređenje okoliša, rad s osobama s posebnim potrebama, rad s djecom, renovacija, restauracija, arheološki rad, umjetničke kolonije, festivali, mirovni rad itd.) Radi se 5–6 sati dnevno, vikendi su slobodni. Osim rada, kamp uključuje i kulturne ili slobodne aktivnosti, npr. odlazak na plažu, na koncert, u muzej, posjet gradskoj

upravi ili lokalnim školama i drugim lokalnim institucijama, susreti s lokalnim stanovništvom, sportske aktivnosti, posjet turističkim mjestima ili drugim interesantnim lokacijama.

Hrana i smještaj u kampu su osigurani, ali potrebno je platiti put do kampa. Smještaj nije hotel sa 5 zvjezdica, već uglavnom u školama, šatorima, vrtićima, studentskim domovima ili slično. Hranu pripremate sami, ali, ne brinite, za sudjelovanje u kampu nije potrebno imati posebne kulinarske sposobnosti :)

- 16 Na svakom kampu napravi se raspored volontera/ki koji/e su pojedine dane zaduženi/e za kuhinjske obaveze. Oni/e su odgovorni/e za hranu, čišćenje kuhinje i pranje suđa tog dana. To su tzv. **“kitchen teamovi”** koji se odrede na početku kampa za svaki dan i sastoje se od 2 ili 3 sudionika kampa. Svaki volonter/ka bar jednom sudjeluje u njemu i taj dan je oslobođen/a od drugog posla. Čak i ako ne znate kuhati, u “kitchen teamu” ćete moći, ako ništa drugo, onda barem oguliti krumpire ili oprati suđe :) Također, uobičajeno je na kampovima organizirati i interkulturalne večeri, gdje volonteri/ke između ostalog, pripremaju i specijalitete svojih nacionalnih kuhinja. Tako ćete možda imati priliku naučiti kako se pripremaju originalni španjolski gazpacho, meksička tortilla ili bosanski lonac...

Sav posao koji se na kampu obavlja (rad, kuhanje, čišćenje...) volonteri/ke dogovorom dijele međusobno po principu da svatko doprinese u skladu sa svojim sposobnostima, talentima, željama ili afinitetima.

Volonterski kamp Buzet 2004,
smještaj u školskoj dvorani

Mmmm, baš je ukusno :)
Kitchen team, međunarodni volonterski
kamp, Koprivnica 2004.g

Buzet 2004, volonterski kamp

2. Tko se može prijaviti na međunarodni volonterski kamp?

Svaka motivirana osoba koja zadovoljava sljedeće kriterije:

- **Starost/mladost** – uglavnom moraš biti stariji/a od 18 i mlađi od 65. Ako ideš u Latinsku Ameriku, Afriku ili Aziju moraš imati 21 godinu – ali sve ovisi o opisu određenog kampa u katalogu. Ako si mlađi/a od 18 možeš sudjelovati na kampovima u svojoj zemlji plus u onima u kojima je to posebno navedeno.
- **Posebni zahtjevi za kampove sa socijalnom tematikom** (rad s djecom, osobama s posebnim potrebama, umjetnički kampovi...) – kod ovakvih kampova često se zahtijeva motivacijsko pismo i čist kriminalni dosje, a za umjetničke kampove ponekad i određene umjetničke sposobnosti i kreativnost. Ali, to ovisi o zemlji i kampu.
- **Jezik** – u većini kampova **službeni je jezik engleski**, ali u nekim zemljama (npr. Mexico, ostale zemlje Latinske Amerike i Španjolska) prednost je znati i ponešto španjolskog. Slično je i za kampove u Italiji i Francuskoj. U kratkom opisu kampa u katalogu kampova, uvijek je navedeno koji je službeni jezik.
- **Članstvo u organizaciji** – želiš li se prijaviti na kamp, trebaš biti član organizacije u svojoj zemlji koja šalje volontere na međunarodne volonterske kampove.

3. Kako se prijaviti na međunarodni volonterski kamp?

- Pogledaj katalog kampova (katalog sadrži popis i kratki opis svih volonterskih međunarodnih kampova u svijetu) koji se može naći u uredu organizacije koja se bavi međunarodnom razmjenom volontera ili na web stranici organizacije.
- Pronađi jedan ili više kampova (max 6) na kojima bi želio/la sudjelovati
- Dođi u ured svoje organizacije, učlani se i popuni obrazac za prijavu u kamp (svaka organizacija ima svoj obrazac u koji volonter/ka unosi neke osobne podatke, motivaciju i popis odabranih kampova u kojima želi sudjelovati)
- Tvoja prijavnica prosljeđuje se organizaciji koja organizira kamp
- Organizacija provjerava ima li mjesta na kampu.
- Ako u kampu ima mjesta i ako si primljen/a, plaćaš participaciju za kamp i organizaciji koja organizira kamp potvrđuje se da dolaziš na kamp
- Ako u tom kampu nema mjesta, prijavnica se šalje dalje i traži se mjesto u idućem kampu s tvog popisa

- Otrprike mjesec dana prije početka kampa, tvoja organizacija prima infosheet (pismo s detaljnim informacijama o kampu) od organizacije koja organizira kamp te ga šalje tebi i poziva te na pripremnu radionicu.

Članarina. Većina organizacija traži od svojih volontera/ki da plate godišnju članarinu. Ona služi kao pomoć organizaciji da pokrije svoje administrativne troškove kao što su fotokopiranje, marke za pisma, telefonski račun...

Participacija – princip solidarnosti. Kada si primljen/a u kamp plaćaš participaciju. Unutar SCI-a* postoji ovaj sistem solidarnosti u kojem volonter/ka iz jedne zemlje plaća određenu članarinu u svojoj zemlji kako bi u zemlji u kojoj je kamp imao/la besplatan smještaj i hranu, a njegova/njena participacija zapravo omogućava besplatan smještaj i hranu onim volonterima/kama koji su izabrali kamp u njegovoj/njezinoj zemlji. Na taj način uvijek svatko plaća za nekog drugog volontera/ku.

Neki kampovi zahtijevaju poseban doprinos za sudjelovanje. To je posebno naznačeno u opisu kampa kao dodatna participacija.

* **SCI – Service Civil International** je međunarodna, nevladina organizacija s ciljem promicanja mira i međunarodnog razumijevanja kroz niz volonterskih aktivnosti, te je svjetska mreža organizacija koje organiziraju međunarodne volonterske kampove. Nastao je kao odgovor na nasilje, tragediju i razaranje Prvog svjetskog rata. Grupa aktivista/ica, zabrinutih zbog razornih učinaka rata i slike "neprijatelja" koju su poticale tadašnje Vlade, udružili/e su se kako bi obnovili/e selo blizu Verdun-a u Francuskoj, koje je tijekom rata bilo poprište jednog od najgorih nasilja. Oni/e su željeli/e pokazati društvu i vladama da ljudi, bez obzira na razlike u klasi, vjeri ili nacionalnosti mogu živjeti i raditi zajedno u miru težeći zajedničkom cilju.

Uz SCI postoji još nekoliko mreža organizacija koje organiziraju međunarodne volonterske kampove: **The Alliance of European Voluntary Service Organisations** koja ima više od 29 organizacija članica. **YAP (Youth Action for Peace)** – međunarodna volonterska organizacija s ograncima u nekoliko Europskih zemalja. **SEEEYN (South East Europe Youth Network)** mreža organizacija jugoistočne Europe koje međusobno povezuje ideja o volonterstvu i međudržavnoj suradnji kao načinu postizanja mira, stabilnosti i aktivnog sudjelovanja mladih u društvu.

Odustajanje od odlaska na kamp može prouzročiti razne neugodne situacije organizatorima kampa, ali i udruzi preko koje se prijavljuješ. Stoga, budite sigurni/ne da stvarno želite ići na kamp prije nego što potvrdite svoj odlazak, da bi se te situacije izbjegle.

Ako morate odustati od sudjelovanja na kampu, molimo vas da što hitnije obavijestite svoju organizaciju i organizaciju u zemlji u koju ste trebali ići.

Ako odlučite iz bilo kojeg razloga otići s kampa prije njegovog kraja, o tome trebate razgovarati s voditeljima/icama kampa.

Primjer upitnika za volontere/ke Volonterskog Centra Zagreb koji se ispunjava prilikom učlanjenja u organizaciju

UPITNIK ZA VOLONTERE/KE

IME i PREZIME:

SPOL:

GODINA ROĐENJA:

ADRESA:

GRAD:

TEL:

E-MAIL:

GOVORIŠ LI NEKI STRANI JEZIK?

(Ako da, koji?)

DOSADAŠNJE OBRAZOVANJE

(škola, fakultet, tečajevi...)

ZANIMANJE (učenik/ca, student/ica, nezaposlen/a)

POSLOVI KOJE SI DO SADA RADIO/LA (honorarno, volonterski...)

ZA KOJI OBLIK VOLONTIRANJA SI ZAINTERESIRAN/A (označi)

- Međunarodni radni kamp (2-3 tjedna)
- Dugoročno volontiranje (6-12 mjeseci)
- Volontiranje u javnim institucijama u Zagrebu (na tjednoj ili mjesečnoj bazi)
- Volontiranje i pomoć u radu VCZ-a

POSLOVI NA KOJIMA BI VOLONTIRAO/LA

- PREVOĐENJE (navedite jezik):
 - Pismeno
 - Usmeno
- UREDSKI POSLOVI (kopiranje, telefon, faks, pošta, pakiranje...)
- RAD NA RAČUNALU
- ORGANIZACIJSKI POSLOVI, (pomoć pri organizaciji koncerata, konferencija, seminara, radionica...)
- DRUŠTVENI RAD SA:
 - djecom
 - starijim osobama
 - izbjeglicama/povratnicima
 - hendikepiranim/bolesnim osobama
 - djecom s poteškoćama u razvoju
- FIZIČKI RAD
- RAD SA ŽIVOTINJAMA
- EKOLOŠKI RAD
- OSTALO: _____

KAKO SI SAZNAO/LA ZA VOLONTERSKI CENTAR ZAGREB?

- WEB
- PRIJATELJ/ICA MI JE REKAO/LA
- BROŠURA / PROMO MATERIJAL (plakati, letci)
- NA PREZENTACIJI KOJA JE ODRŽANA (gdje) _____

- _____
- PUTE MEDIJA (kojeg/kojih) _____
- SLUČAJNO (kako) _____
- OVAKO: _____

KOLIKO SATI TJEDNO BI MOGAO/LA ODVOJITI ZA VOLONTIRANJE?

Potpis i datum:

VCZ će dobivene podatke koristiti za vođenje članstva organizacije, pregled interesa za volonterske aktivnosti te promociju volonterstva.

28

Primjer obrasca za prijavu na kamp Volonterskog centra Zagreb

Please use capital letters and fill in English

1. Surname/Family name	2. First name
3. Date of birth (day, month, year) – Age	
4. Sex (M=male, F=female)	5. Nationality
6. Present occupation (if student, state subject)	
7. Address where we can send the camp information to. Put street, postal code, town and country.	
8. a) home number	
b) mobile/work number	
c) email address	
9. Emergency contact / name of the contact person	

10. Passport number

11. Give details of your voluntary / community work experience including workcamps (both in SCI and outside of it)

12. Why do you want to do a workcamp with SCI? (for extra motivation, use a separate sheet of paper)

13. Workcamps chosen in order of preference. Put camp code, name and dates e.g. VIA - B 6.2 De Wroeter 12/7-26/7

1.	4.
2.	5.
3.	6.

14. a) Mother tongue, b) Other languages you speak. Put language: G for good, F for fair, S for slight. (e.g. "English – G, Spanish – S" if you speak English well and a bit of Spanish.)

a. _____ b. _____

15. a) Special wishes, e.g. vegetarian/muslim/jewish food etc, if you want to take a child with you, ... b) Any serious accidents, illnesses, disabilities, allergies...

a. _____
b. _____

Date:

Signature:

For volunteers going to Russia, an additional form is required, Please ask your sending branch for it.

"Volunteers are not insured against illnesses or accidents arising from special physical or mental disabilities (such as epilepsy, physical handicaps, chronic illnesses) existing prior to the camp). All those falling to this category are advised to take out their own insurance."

29

Pripremne i evaluacijske radionice

Za volontere/ke koji odlaze na kampove, organizira se **pripremna radionica** prije odlaska i to u formi jednodnevne radionice ili vikend seminara (ovino o organizaciji koja radionicu organizira). Svi volonteri/ke posebno su obaviješteni/e o mjestu i vremenu održavanja. Na toj radionici se volonteri/ke pripremaju na sve što ih može zateći u kampu i na putu do kampa.

Teme na radionici su:

- Strahovi i očekivanja
- Što je međunarodni volonterski kamp?
- Prava i obveze volontera/ki
- Mogući problemi
- Praktični savjeti

Također, nakon sezone kampova, obično u jesen, organizira se **evaluacijska radionica**, na koju su pozvani/e svi volonteri/ke koji su sudjelovali na kampovima preko ljeta. Tamo ćete moći podijeliti svoja iskustva i doživljaje s kampa,

što je bilo dobro, a što loše, te saslušati iskustva iz drugih kampova i zemalja, a organizacija će na temelju vaše priče poboljšati rad. Često su volonteri/ke nesklo- ni da sudjeluju u evaluaciji jer im se čini previše službenom, jer misle da je sve dobro prošlo i da nemaju o čemu pričati, jer misle da je puno toga bilo loše i da bi evaluacija mogla završiti svađom ili jer misle da nisu dobri u evaluacijama ili da im se neće svidjeti. Pozadina svih ovih razloga je najvjerojatnije strah.

Međutim, evaluacije su vrlo korisne i sama činjenica da je volonter/ka odlučio/la utrošiti malo vremena bit će vrlo cijenjena.

Na tim radionicama imate priliku susresti se s ostalim volonterima/kama koji idu na kampove, razmijeniti iskustva i eventualno dogovoriti zajednička putovanja ako putujete u istu zemlju. Isto tako,iskusni volonteri/ke koji/e su možda već pu- tovali u zemlju u koju idete mogu vam pružiti korisne informacije i savjete vezano uz putovanje, jeftinije putne karte, zanimljiva mjesta koja morate vidjeti i sl.

4. Voditelji/ce tj. koordinatori/ce kampa

Na svakom kampu uz volontere/ke sudjeluju i 1 ili 2 voditelja/ice kampa. Oni/e nisu autoritet ili veliki/e šefovi/ice. Oni/e su naprosto članovi/ice grupe koji/e koordiniraju rad. S obzirom da volonteri/ke najčešće dolaze jedan po jedan, dva ili više dana, prve večeri voditelji/ce organiziraju sastanak kako bi upoznali volontere/ke, ispričali/e im pojednosti o kampu i odgovorili/e na pitanja koja volonteri/ke imaju.

Naročito na početku kampa, uloga voditelja/ice je inicirati određene procese kao što je npr. početak rada, osigurati da su hrana i smještaj u redu i dati informacije o planu aktivnosti u sljedeća 2 tjedna ili više ako kamp duže traje, te o aktivnostima koje se mogu raditi u slobodno vrijeme.

Osim što koordiniraju rad grupe volontera/ki, oni/e rješavaju i eventualne probleme, te osiguravaju materijal za rad. Vrlo je važno da sav materijal i alat potrebni za rad budu dostupni od prvog dana, jer nemogućnost započinanja planiranog posla u planirano vrijeme može biti vrlo demoralizirajuća.

Budući da je bar jedan voditelj/ica iz mjesta u kojem se kamp održava, njihov je zadatak da volonterima/kama pruže što više informacija o mjestu u kojem se nalaze te da održavaju komunikaciju s lokalnom zajednicom. Vrlo često voditelji/ice kampa sudjeluju i u pripremi i organizaciji samog kampa.

Volonteri/ke koji dolaze u kamp mogu biti u inozemstvu prvi put, mogu biti nenaviknuti/e na izražavanje na stranom jeziku te pomalo uznemireni/e, nesigurni/e, zabrinuti/e ili čak sumnjičavi/e o onome što se događa. Uloga voditelja/ice kampa je smiriti situaciju, razgovarati s volonterima/kama koji/e dolaze i pratiti komunikaciju i aktivnosti unutar grupe, trudeći se da se pojedinci/ke osjećaju kao dio grupe.

34 Cilj demokratskog života u kampu je da svaki volonter/ka sudjeluje u donošenju odluka. Sve teme koje se tiču života u kampu raspravljaju se grupno na sastancima i za svako pitanje se uzima u obzir mišljenje svih članova/ica grupe. Važno je da se pronađu rješenja koja poštuju svačije interese i koja će zadovoljiti što više volontera/ki. Jedna od uloga voditelja/ica kampa je da primaju prijedloge od grupe i održavaju organizacijski okvir. Oni/e bi uvijek trebali pitati za ideje kako organizirati slobodno vrijeme.

Svaki kamp razvija svoj vlastiti identitet kojem svaki volonter/ka može doprinjeti. Važan aspekt volonterskog rada je da ljudi prijeđu preko svog egoizma i poštuju mišljenja, interese i potrebe drugih i djeluju za dobrobit zajednice.

Mogući sukobi na kampu

Bilo gdje da se sretnu različiti ljudi mogu iskrsnuti problemi zbog različitih interesa, pristupa stvarima, očekivanja i motivacije. Stoga, na volonterskom radnom kampu gdje imamo grupu od 20-ak ljudi s raznih strana svijeta i situacije koje zahtijevaju kompromise i prilagodbe, mogućnost za sukobe je velika. Naravno, prvi korak je pokušati izbjeći sukobe i prihvatiti kamp kao mjesto tolerancije i razumijevanja, ali također je potrebno i razmisliti koji bi se problemi mogli javiti i kako u tim situacijama reagirati.

Ako voditelji/ce primijete da u grupi postoji zamjeranje, nezadovoljstvo, najbolja stvar je organizirati grupni sastanak na kojem grupa može pronaći rješenje koje poštuju obje strane u sukobu.

Neki od razloga zbog kojih se javljaju nesuglasice i sukobi:

- **Pretežak posao.** Ponekad se dogodi da je posao preopsežan za grupu volontera/ki pri čemu zbog premorenosti i nedostatka slobodnog vremena može dovesti do negodovanja volontera/ki
- **Pojedinac/ka koji/a stalno izbjegava posao ili ne želi raditi određeni tip posla** (npr. pranje suđa, kuhanje...). To izaziva negativan stav cijele grupe prema radu jer se ostatak grupe osjeća pomalo glupo i poniženo što se netko drugi zabavlja/ljenčari dok oni rade.

- **Volonter/ka koji/a ne govori službeni jezik kampa.** Grupa mora uložiti dodatnu pažnju na način komunikacije kako se ta osoba ne bi osjećala izoliranom. Na početku kampa uglavnom se svi trude, ali s vremenom entuzijizam oslabi pa osoba ostaje prepuštena dobroj volji pojedinaca/ki, što može biti frustrirajuće.
- **Način zabave.** Može se dogoditi da svi u grupi nemaju istu ideju kako utrošiti slobodno vrijeme: neki bi željeli izlaziti u noćne klubove, neki igrati društvene igre ili ići na izlete u prirodu, a s obzirom da na kampovima postoji tendencija da se ljudi druže zajedno i da se grupa previše ne dijeli na male grupice, moguća je pojava napetih situacija.
- **Nesuglasice.** Mogu biti posljedica različitih kulturnih sredina iz kojih volonteri/ke dolaze, a koje mogu utjecati na različite stavove u vezi rodni i moralnih pitanja ili ekološki prihvatljivog ponašanja
- **Predrasude.** Mogu jako utjecati na uvjerenja i ponašanje ljudi. Neki volonteri/ke mogu direktno izražavati svoje predrasude, a drugi/e ih mogu imati a da to ne priznaju. Najbolji način da se predrasude nadiđu je da ih se osvijesti, da se o njima govori koliko je god moguće te da se djeluje na osnovi zajedničkog interesa koji treba pronaći u kampu i postaviti kao temelj zajedničke komunikacije. Važno je poštivati sve norme i vrijednosti, a ne misliti da je jedan način djelovanja i razmišljanja bolji od drugog.
- **Kulturni šok.** Osoba koja putuje u stranu zemlju može doživjeti kulturni šok. Do njega može doći kada se netko bez pripreme odjednom nađe okružen/a populacijom i kulturom u potpunosti različitom od one na koju je navikao/la. To počinje sa svakodnevnim sitnicama kao što su hrana, običaji, jezik, neverbalna komunikacija... Ako se te stvari nagomilaju, osoba može fizički i psihički reagirati protiv njih. Osoba koja pati od kulturnog šoka ne može razviti interkulturalno razumijevanje i uzajamno poštovanje. Kulturni šok može se izbjeći ili smanjiti dobrom komunikacijom i protokom informa-

Slobodno vrijeme - organizirani izlet u Efes, međunarodni volonterski kamp u Turskoj, Izmir 2003.

cija između volontera/ki i voditelja/ica. Potaknuti volontere/ke da govore o svojim poteškoćama i prijateljski pristup najbolji su način da im se pomogne da se integriraju u grupu.

Rješavanje nastalih sukoba treba zasnivati na otvorenom i nenasilnom razgovoru. Ako se pojavi problem prva osoba s kojom bi trebalo razgovarati je voditelj/ica kampa koji/a će procijeniti da li o problemu treba diskutirati sa cijelom grupom ili je problem bolje zadržati unutar manjeg broja osoba. Sukobe bi trebalo rješavati zajednički, bez napadanja pojedinaca/ki, pomažući jedni drugima da se lakše prihvate.

Neki se oblici ponašanja kao što su npr. seksualno uznemiravanje, rasistički govor, fizičko nasilje ili prijetnje ipak ne mogu tolerirati u kampu. U tim slučajevima potrebno je djelovati odlučno i postaviti jasne granice. Kada razgovor ne pomaže, u najgorem slučaju, nakon diskusije s grupom volontera/ku je moguće isključiti iz kampa.

5. Infosheet

Infosheet – što je to?

Voditelji/ce kampa prije početka kampa šalju svakom volonteru/ki pismo (infosheet) koje sadrži detaljne informacije o kampu (mjestu održavanja kampa, radu koji će se obavljati, mogućnostima provođenja slobodnog vremena...). Informacije u infosheetu su puno detaljnije od informacija u osnovnom opisu kampa i mogu se ponešto razlikovati.

Infosheet sadrži sljedeće informacije:

- Gdje se projekt/kamp održava, kakav je smještaj, tip posla koji će se raditi, ciljevi, informacije o programu/rasporedu aktivnosti.
- Upute za put: objašnjenje kako doći do kampa ili opis putovanja ako će grupa volontera/ki putovati zajedno.
- Ime, adresu i telefonski broj sastajališta.
- Kontakt adresu organizacije domaćina.

- Imena i adrese voditelja/ica i koordinatora/ica projekta.
- Popis stvari koje se trebaju ponijeti uključujući: vreću za spavanje, radnu odjeću, kupaći kostim, neke savjete o džeparcu (za što će im trebati, koje stvari će im biti plaćene, cijene u zemlji u koju dolaze)...

Mnogi sudionici nemaju iskustva s međunarodnim putovanjima pa infosheet treba sadržavati i stvari koje se možda nekima čine nepotrebne, kao npr. da li trebaju ponijeti hranu, kakvo će vrijeme biti u drugoj zemlji, da li će u vlaku biti hladno ili vruće, gdje da čuvaju novac tijekom putovanja, i sl.

40

Primjer Infosheeta

INFOSHEET FOR HR VCZ 9.3 - "A lot in the pot ", KOPRIVNICA 27/08 - 10/09, 2005

Dear participant in our camp,

We, your leaders Tanja, Danko and Sasha, together with our other volunteers involved in preparation of this project, welcome you to an unforgettable Croatian multicultural craze with a voluntary world view. This infosheet will prepare you mentally and spiritually and we are looking very much forward to seeing you!

ABOUT "MUM" AND ORGANISATIONS

'**Mnogo U Malom - MUM**' (or '**A Lot in the Pot**' in English) is a multicultural festival in Koprivnica, organised for a second time by Volunteers' Centre Zagreb (VCZ) and HYPER Youth Club from the town of Koprivnica.

The purpose of this project is introducing and familiarising Koprivnica's youth with cultures and cultural uniqueness of certain countries, with the aim of stronger youth tolerance. We tend to do specific concept of multicultural festival combined with international volunteers' study camp.

Here are a few words about VCZ:

Volunteers' Centre Zagreb is a non-government, non-profit organisation, working since early 1998. Main VCZ activities are short and long term international

41

volunteers exchange, promotion of voluntarism, active engagement of youth in local communities, human rights protection, promoting culture of peace, non-violence and tolerance, and nature preservation.

VCZ is co-ordinator and contact for every person who wants to be a volunteer. Since 2001 VCZ is Croatian branch of Service Civil International (SCI).

WORK IN THE CAMP & THE FESTIVAL PROGRAM (or: WHY YOU'RE HERE)

Nothing too hard :) Basically, this is not a **workcamp**. But, you'll be expected to help in preparations of the festival, e.g. cleaning before and after the shows or easy manual tasks. Nothing too complicated.

Now comes the most important part: explaining you what is expected from you on this camp. As we explained to you, please let us repeat it once more: this is not a classical workcamp. This is a study camp held as a side program of the MUM festival, and its purpose is to present you culture of Croatia, as well as cultures of countries that are presenting themselves at the festival. However, this doesn't mean you will sit idly. **You are here to give presentations of countries you're coming from.** As we're very open-minded and believe in individuality of a person's expression, we leave up to you, and you alone how you'll do it. Now, before you get so scared and rush to your national organisation to cancel the participation on our study camp, we'd like you to know that this presentation of yours doesn't have to be anything special, formal or serious. If it suits you, it can be a short conversation with people interested in your country in the background of the club while club's usual program goes on. Maybe it can be a show of a film (a documentary or a feature film) that you'd like us to see, maybe you can bring a CD with your favourite national group or singer or singer/songwriter or world music performer so that we can make a

special music night. Then again, maybe you're talented enough so you'd like to give a real presentation, with clips or short films or items from your country. And it doesn't have to be only your country, maybe it could be only a region of your country you live in. Please, bear in mind that nothing is strictly given at our place. **Everything depends on you, your good will and your personal creativity.** We would also like to make a performance on multiculturalism, a small theatre play, together with you actively participating, and these two activities will be the focus points of your participation.

Small notice: the official language of the camp is English, so we expect you to have good knowledge of the language. So, if you bring us the films, please have them in English (if you're from an English speaking country) or with English subtitles. If you plan a presentation, it should also be in English.

"MUM", or "MNOGO U MALOM"

The festival and study camp will take place between **Saturday 27th of August and Saturday 10th of September 2005.**

There are **three countries** participating at the MUM festival: **Japan, Iran, Norway + World travellers Day + Presentation of your own countries.** Country days are prepared in co-operation with countries' embassies and cultural centres, and you volunteers, so everything you do is wonderful, unless it offends or hurts somebody.

There will also be some side programs in connection with the main topic of the festival. Let's leave it to surprises.

It is expected that you arrive on **Saturday 27th of August**, not later than 17.00h (5 PM). We'll welcome you, answer some of your questions on our first group meeting and then you can relax from the trip.

On Sunday we'll show you around Koprivnica during the morning. After

lunch there'll be a group meeting where we'll agree on what you're willing to present; your presentations or shows of the films, music and/or items you've brought will be held one day during the Festival.

Afternoons and evenings in period of country presentations are reserved for our guests from embassies and cultural centres. There will be a day or days reserved for you, and you alone, with a little help from us. In the mornings and early afternoons of those days we'll prepare you some surprises, so you can expect workshops, visitors, biking trips and lots of sightseeing.

In period of 29/08 - 31/08 there will be organized Drava Route Tour. All together will travel with bicycles along the River Drava and we will get acquainted with the beauties of the river and the region! Bicycles will be provided by us for everybody!!!

September 10th - Bye bye, *Bon voyage, bon chance...*

HOW TO GET THERE

The easiest way to come to the town of Koprivnica is from ZAGREB, Croatia's capital. Zagreb can be reached by plane, bus or train.

If you come to Zagreb by plane, there's a bus driving from *Zagreb Airport* (ZRAČNA LUKA ZAGREB or PLESO) every half an hour (at full hour and half past), just in front of the airport building. Just look for Croatia Airlines' bus; it will take you to the *central bus station in Zagreb* (AUTOBUSNI KOLODVOR). The ride costs 30 kunas (money can be changed directly at the airport; all information considering money are given further in the infosheet).

When you've come to Zagreb, next step is to go to KOPRIVNICA. Now, the easiest and cheapest way to come to Koprivnica is by train. So, if you're

at Autobusni kolodvor you need to go to the *central train station* (GLAVNI KOLODVOR). Take a tram: the tram station is right in front of Autobusni kolodvor. Take either no.6 or no.2, direction to ČRNOMEREC, and get off at the third station. Now you're just in front of Glavni kolodvor. Tram tickets can be bought at newspapers' stands (*kiosk* in Croatian) or at the driver's in the tram. Price: 6.5 kn if you buy it on the stands, 8 kn at the driver's, valid for an hour and a half in all directions, on trams and public buses.

If you want to go sightseeing, take trams No.6 to ČRNOMEREC or no.13 to ŽITNJAK and have a ride of two more stations from Glavni kolodvor; you're at the *main square* (TRG BANA JELAČIĆA). *Main tourist office* can be found there, so go ahead!

Let's go to Koprivnica! One-way ticket costs app. 40 kn, 25% discount if you have ISIC card. Here you have a timetable of trains to Koprivnica. Please be sure to check for changes, because anything can happen without us knowing it... (with compliments of Croatian Railways).

Departure from ZAGREB: 05:27, 11:30, 14:46, 16:33, 18:25, 20:12

When you reach Koprivnica, there is only one way to get to us, to place where all the happenings will be held, and where you're gonna be situated - **Call us, please, or let us know app. when you're arriving to Koprivnica, so that someone can wait for you and give you directions!!**

INSURANCE

Camp participants coming through SCI or its affiliates need not worry; your insurance is totally covered. Unfortunately, other participants have to cover for their insurance themselves.

WHAT TO BRING

Sleeping bags needed during our camp! Lots of smiles, cheers, good mood and your favorite music obligatory! Be sure to have pocket money! Your artistic abilities are more than welcomed, together with the sense of improvisation. The rest is mentioned above.

And one more thing: please take with you favourite or funniest photo of yourself :)

CONTACT US!

46

Here it is: your leaders' addresses, mobile phone numbers and e-mails.

TANJA RUMENOVIĆ

address: Ante Starčevića 48, 48000 Koprivnica

mob: 00 385 (0)98 9336573

e-mail: rumtanja@net.hr

SASA SUSTAR

address: Zinke Kunc 7, 10000 Zagreb

mob: 00 385 (0)98 1983542

e-mail: ssustar@globalnet.hr

Do not, hesitate to call us if you have some problems or misunderstandings!!!

Have a nice journey, we are looking forward to see you soon!!! :)

Program multikulturalnog festivala "Mnogo U Malom" koji je organiziran u sklopu međunarodnog volonterskog kampa u Koprivnici, 2005. U program festivala aktivno su bili uključeni međunarodni volonteri koji su održali prezentacije svojih zemalja.

47

6. Najčešća pitanja volontera/ki o međunarodnim volonterskim kampovima

P: Što je to međunarodni volonterski kamp?

O: Sam pojam međunarodnih volonterskih radnih kampova zasniva se na ideji da se mladi ljudi iz različitih dijelova svijeta okupe na jednom mjestu i u periodu od petnaestak dana žive i rade zajedno na projektima koji direktno doprinose lokalnim zajednicama u kojima se kampovi održavaju, bilo da se radi o hranjenju kornjača na Galapagosu, organizaciji multikulturalnog festivala u Španjolskoj ili pomoći osobama s posebnim potrebama u Engleskoj. Uglavnom, kampovi traju **2-4 tjedna, radi se 5-6 sati dnevno**, a u njima sudjeluje međunarodna grupa od **10-25 volontera/ki** te **1 ili 2 voditelja/ice** (koordinatora/ice) kampa.

P: Postoje li dobna ograničenja za sudjelovanje u kampovima?

O: Trebaš imati bar 16 godina da bi sudjelovao/la na kampovima u Hrvatskoj, a za odlazak u inozemstvo moraš biti punoljetan/a. Gornjeg dobna granica ne postoji, osim ako to nije posebno navedeno u opisu kampa. Također, postoje i tzv. "teen" kampovi na koje se mogu prijaviti i mladi/e volonteri/ke.

P: Jesu li mi potrebne posebne kvalifikacije ili znanje lokalnog jezika?

O: Na većini volonterskih kampova nisu potrebne posebne vještine i znanja osim ako to nije navedeno u opisu kampa. Što se jezika tiče, **engleski** je uglavnom službeni jezik na kampovima. Ako postoji zahtjev za znanjem određenog jezika, to će biti navedeno u opisu kampa.

P: Tko organizira putovanje do mjesta održavanja kampa?

O: Volonteri/ke sami organiziraju i snose troškove putovanja i vize (ako je potrebna) do i iz kampa. U “infosheetu” (vidi str. 39) će vam biti detaljno objašnjeno kako doći do kampa te redovi vožnje vlakova i autobusa. Ukoliko nikako ne možete stići na vrijeme, obavezno to javite svojim voditeljima/cama.

50

P: Kakav smještaj i hranu mogu očekivati na kampu?

O: Iako izraz “volonterski kamp” sadrži riječ “kamp” rijetko se dogodi da ćete spavati u šatorima. Najčešće se radi o smještaju u nekoj školi, studentskom ili planinarskom domu i sl. Što se hrane tiče, obično je pripremaju sami volonteri/ke i to u obliku tzv. “kitchen teamova” (vidi str. 16). To znači da ćete barem jednom za vrijeme trajanja kampa zajedno sa još nekim, biti u mogućnosti drugim volonterima/kama pokazati svoje kulinarske sposobnosti 😊.

P: Treba li mi zdravstveno osiguranje?

O: Svi volonteri/ke koji odlaze na kamp u organizaciji nekog od ogranaka ili partner organizacije **SCI-a** (vidi str. 24), osigurani/e su u slučaju povreda i bolesti **za vrijeme trajanja kampa**. Ovo osiguranje ne odnosi se na period putovanja na kamp i iz kampa i to je komplementarno osiguranje koje se koristi u krajnjem slučaju kada volonter/ka nema osobno putno osiguranje ili ono temeljeno na međudržavnom sporazumu. Volonterima/kama koji/e odlaze na kamp koji nije u organizaciji SCI-a, preporuča se da izvade vlastito, putno zdravstveno osiguranje u bilo kojoj osiguravajućoj kući (nije skupo i polica osiguranja se izdaje za određen period i određenu zemlju u koju se putuje).

P: Mogu li sudjelovati na više kampova?

O: Da, možeš se prijaviti na više kampova, ali imaj na umu da ostaviš dovoljno vremena za putovanje s jednog kampa na drugi i da sudjeluješ na svakom kampu u potpunosti. Možeš se prijaviti na više kampova u jednoj zemlji ili svaki u drugoj zemlji.

P: Mogu li ići s prijateljem/icom (mužem, ženom, djecom)?

O: U većini kampova ne prima se više od dvije osobe iz iste zemlje da bi se postigla multikulturalnost grupe. Ako želiš ići s prijateljem/icom, curom, dečkom... bilo bi dobro da se prijaviš na kamp što ranije i izabereš kampove na kojima se traži veći broj volontera/ki. Da li ćete oboje biti primljeni ovisi o organizatorima kampa. U iznimnim slučajevima, budu primljene čak i više od dvije osobe iz iste zemlje. Također, postoje tzv. obiteljski kampovi na koje se primaju i čitave obitelji, ali to je doista rijetko.

51

P: Koliko košta odlazak na kamp?

O: **Smještaj i hrana su osigurani**, troškove **putovanja/vize** plaćaš sam/a. Uz troškove putovanja, snosiš troškove **članarine** i **participacije** organizaciji preko koje se prijavljuješ na kamp. Članarina služi kao pomoć organizaciji da pokrije svoje administrativne troškove kao što su npr. najam prostora u kojem djeluje, telefonski račun, poštanski troškovi itd. Unutar SCI-a (vidi str. 24) postoji sistem solidarnosti u kojem volonter/ka plaća određenu **participaciju** u svojoj zemlji i ta participacija zapravo osigurava smještaj i hranu onim volonterima/kama koji su izabrali kamp u njegovoj/njezinoj zemlji. Isto tako, da bi volonter/ka u zemlji u koju odlazi na kamp imao/la besplatan smještaj i hranu, volonteri/ke iz te zemlje plaćaju određenu participaciju svojoj organizaciji. Na taj način svatko plaća za nekog drugog/u volontera/ku. Neki kampovi zahtijevaju poseban doprinos za sudjelovanje. To je posebno naznačeno u opisu kampa kao dodatna participacija.

7. Međunarodni volonterski kampovi u Hrvatskoj

S organizacijom međunarodnih volonterskih kampova u Hrvatskoj započeo je **Volonterski Centar Zagreb (VCZ)** još 1996. dok je djelovao kao projekt Antiratne kampanje Hrvatske. Prvi kampovi organizirani su u Pakracu u suradnji sa Service Civil International Švicarske. I nakon registracije organizacije 1998. volonterski kampovi ostaju do danas najznačajniji program VCZ-a.

Prioritetna područja rada na volonterskim kampovima u Hrvatskoj su: rad u područjima posebne državne skrbi (obnova, izgradnja, rad s društveno ugroženim skupinama), zaštita okoliša – ekološke aktivnosti (čišćenje, obnova i uređenje javnih gradskih i seoskih prostora), rad s djecom, kultura (organizacija muzičkih, filmskih, multikulturalnih festivala te umjetničkih kolonija) i mirovni rad na regionalnom nivou (kroz radionice, edukaciju i regionalnu suradnju).

Do 2006. VCZ je u Hrvatskoj organizirao **67 kampova** u mjestima: Vrnik (otočić pored Korčule), Vukovar, Kuterevo (Velebit), Kašteli, Buzet, Lovinac, Hrvatska Kostajnica, Poničke 98, Split, Krapina, Gospić, Voćin (kod Slatine), Ozalj,

Veliki Tabor, Kutina, Cres – Beli, Čakovec, Svilaj, Donji Lapac, Rijeka, Kneževo, Zlatna Greda (Kopački rit), Knin, Kistanje, Supetar na Braču, Karlovac, Jankovac (kod Slatine), Koprivnica, otok Veliki Pržnjak kod Korčule, Krk, Gvozd, Slatina, Sv. Martin na Muri, Šibenik.

Na tim je kampovima sudjelovalo gotovo 900 volontera/ki koji/e su svi zajedno odradili 9000 radnih dana (jer kampovi traju ukupno 14 dana, a isključivši neradne vikende ostaje 10 radnih dana), što je jednako količini rada koju jedna osoba odradi u 24 godine.

2006. održat će se 17 kampova u ovim mjestima: Kutina (2 kampa), Kuterevo, Gvozd, Lovinac, Supetar, Slatina, Koprivnica, Sv. Martin na Muri, Kaštel Kambelovac (dva kampa), Trpanj, Tkon (Pašman), Otočac, Osijek, Islam Grčki i Sisak. Na tim kampovima volontirat će oko 200 međunarodnih i lokalnih volontera/ki.

Pored brojnih medijskih priloga i samih evaluacija koje se provode tijekom samog kampa, najveći dokaz uspješnosti su lokalne zajednice u kojima se kamp provodi već nekoliko godina. U mjestima kao što su Kutina, Kuterevo, Vukovar, Hrvatska Kostajnica ili Slatina kamp je prve godine bio iniciran (i uglavnom financiran) od strane VCZ-a dok je, nakon rezultata prvog kampa, narednih godina većinu organizacijskih poslova i sredstava osigurala sama lokalna zajednica. O uspješnosti ovakvih projekata svjedoči i podatak da se međunarodni volonterski kampovi odvijaju širom svijeta od 1920.

IMPRESIJE JEDNOG MEĐUNARODNOG VOLONTERA

o kampu „Mnogo u Malom” održanom u Koprivnici 2004.godine

“Ja sam taj koji je bio odgovoran za zvuke gitare u večernje sate, kada smo sjedili svi zajedno pokraj vatre. Specijalnim izrazom moga lica impresionirao sam sve cure – a bilo je puno predivnih dama na ovom kampu.

Uživao sam upoznavajući sve te prijateljski raspoložene i otvorene ljude, iz svih krajeva svijeta, ovdje u Koprivnici. Tijekom ova dva tjedna smijao sam se i pjevao sa svima. Jedan od meni najvažnijih dana ovoga kampa bio je Dan Francuske na multikulturalnom festivalu, kada smo ja i moja gitara imali izvanredan performans – jedan korak bliže da postanem superzvijezda!!!

Festival je bio velika prilika za mene da otkrijem nešto novo o drugim zemljama, sklopim nova prijateljstva, zabavim se i lijepo provedem.”

I'm the one who was responsible for the guitar sound in the evenings, when we were sitting together next to the fire camp.

With this special look on my face I impressed all the girls → and there are a lot of cute ladies in this workcamp.

I enjoyed to meet all those friendly and open people from all over the world here in Koprivnica. During these two weeks I sang and laughed with everybody.

One of the most important parts of this workcamp was the French-Day at the multicultural festival, where me and my guitar had our great performance →

→ one step closer - becoming a superstar!
The festival was a great opportunity for me to discover new things about other countries, make new friends and have a lot of fun and a wonderful time.

Thank you

TRISTAN CASAUD • FRANCE •

MANUEL VICUÑA • FRANCE •

♪ ZAMINA MINA HE HE ESE ♪
I think that is a good introduction
to explain what happened in our camp
during two weeks. A Sushli: Song, sung
by Croats, Koreans, Germans... people,
a kind of Babel Tower in Jaquedovec.
One of the things that I will keep in
mind is the kindness of the people from
Koprivica, I will also remember the
great ambience, and how to write
my name in Russian, ^{Chinese} Swedish, Korean.
I met people really open minded during
this (my first) workcamp, I think that
this kind of experience is one of the better
ways to get in touch with other people
from other countries. I just regret that I hadn't
enough time to learn in Croatia more than
some journal sentences and Sweets. BOK

PRIČA IVANE SANSEVIĆ

o vođenju međunarodnog volonterskog kampa u Kuterevu 2005. godine

“Iskreno, kad sada pogledam unazad, ne znam ni sama kako je do toga došlo. Sjećam se samo da sam, uslijed jedne poduže emocionalne krize (na šta se naravno uvijek imam pravo vaditi), jednog dana odlučila pratiti jednu strelicu, poslušati jedan znak. Koji me doveo u Baščansku 11. Volonterski centar Zagreb.

60 Bilo mi je pomalo čudno, ekipa, prostor. Ali kao da me pratio neki **dobar feeling** u vezi svega toga. Nisam imala pojma o čemu oni to pričaju, znam samo da sam se našla, nakon nekih sat vremena provedenih u toj prostoriji, kako zapisujem svoje ime na listu za vođenje volonterskog kampa ove godine. No nisam se previše brinjavala jer nije novost da započnem hrpu stvari, a tek rijetke privedem kraju. Tako nisam bila sigurna ni u ovo. Znala sam samo da su me na neku foru navukli u priču, i da mi se učinila privlačnom činjenica da bi dva tjedna mogla provesti uz hrpu novih, nepoznatih ljudi u nekom zabačenom selu podno Velebita.

Mjeseci su prolazili i ljeto se bližilo. Uputili me na tzv. LTS, workshop za edukaciju, te sam nakon pet dana provedenih na totalno sick mjestu, otoku Prviću, uz još više sick domačine po imenu Stripy i njegovog psa Speedyja, postala školovani workcamp leader... Šta god to značilo. Uglavnom, bijah spremna za nove izazove.

Stiglo je u čas. Bila sam sluđena od silnih sranja koje si po običaju natovarim na leđa; stresovi zbog ispita koje nisam polagala i masu drugih stvari koje sam radila stvarali su totalni kaos u mojoj glavi. Nisam imala vremena razmišljati o nekom kampu koji kao skoro moram voditi. Sve dok jedan dan nisam spakirala svoj ruksak i krenula put Velebita. Pokucala na vrata kuterevske priče. **Prvi dojmovi su bili super. Ludi krajolik, malo selo okruženo gustim i tustim zelenim brdašcima, sveži zrak, nebo osuto zvijezdama... Totalna idila.** I tako je sve počelo... Moja priča u Kuterevu, moj prvi kamp. I ja kao neki vođa. Sve neke weird okolnosti. I naravno,

četiri male mede, stanovnika utočišta, zbog kojih je uostalom sve i krenulo. Dobro, i nisu baš mali sa svojih 200-tinjak kila. Ali su neodoljivi.

Prvi dani su bili totalno čudni. Ljudi su pristizali svako malo, i totalno je čudan osjećaj ugledati nove face, koje se, svaka na svoj način, polako uklapaju i otvaraju pred tobom. 17 najrazličitijih ljudi. Koji su tu ipak po nekim sličnim razlozima. I koji ti postaju sve tvoje u tih dva tjedna.

I tako polako kreneš. **Živjeti taj život tamo. Prilagodiš se, jer nemaš izbora.** Spavanje na sjenu postane totalno kul stvar. Toliko kul da ti čak i fali taj opori miris kad se vratiš doma. Postaje normalno da često ni ne spavaš, što zbog tuluma, a ako ništa onda zbog pustog hrkanja od strane muškog roda, koji btw “hrču samo kad su pijani”. Ili od totalno neugodnih ženskih vrisaka usred noći. I to na stranom jeziku. Ili se jednostavno probudiš zbog nekog čudnog dlakavog stvorenja koje ti prdi u glavu – naše mačke znakovita imena Pivo.

Odlasci na par minuta pješačenja udaljeni vanjski WC ti postaju prilično nemili. Pa se jednostavno naučiš prorijediti ih. I defitivno se naučiš šparat vodu, skužiš tehniku tuširanja u tri i po sekunde. Naime, voda u našim divnim improviziranim tuševima bila je valjda hladnija od najhladnijeg izvora. Al mi je zato sigurno u tih dva tjedna proradila cirkulacija. A nevjerojatno je poseban doživljaj uputiti se pod tuš uvečer, kada padne mrak i temperatura se spusti nekoliko stupnjeva dolje. Pa se opet na razne načine naučiš snaći – najbolja provjerena tehnika je ispiti nekoliko pelinkovaca na cul sec (eksanje in french) prije takovog pothvata.

Što se našeg radnog plana tiče, cilj nam je bio sagraditi novu ogradu za neke nove napuštene mede, koji će u budućnosti stići u te nastambe. Radili smo cca šest sati, nekad više nekad manje. Poseban je gušt kopati na plus 30 i nešto stupnjeva. Takav gušt, da ti je nakon tri dana već svejedno, pa od puste omamljenosti, skidaš sve sa sebe. Sigurno nije loše izgledalo onako sa strane, hrpa mladih i znojnih polugolih momaka i curki sa alatom u rukama.

Kiša nam je često remetila planove, pa ti sve nekako čudno, da umjesto da se veseliš što pada i ne moraš radit, ti bi najrađe kopao, a ne možeš. Neka mahnjiva motivacija te ulovi. Pa sam ja jedno jutro čvrsto odlučila da ćemo kopati taj dan pod svaku cijenu. Začudo, ljudi su bili ful oduševljeni. I tako smo odlučno krenuli prema ogradi kopajući punih 10 minuta dok nas pljusak nije otjerao. I ponovno nanio zemlju koju smo upravo prokopali. I tako nekih pet šest puta. Kopanje, kiša koja uništi što smo napravili, i onda opet kopanje. Dok na kraju nismo popizdili i kopali po kiši. Al bilo nam je skroz svejedno. Još je jedan poseban doživljaj, zablaiti se kompletno, pogotovo kad znaš da te nakon svega čeka predivan doživljaj tuširanja “ugodnom” vodom iz bačve.

62 **Što se kuhanja tiče**, svaki dan je dvoje dežuralo u kuhinji (kitchen team) i brinulo da napoji tu masovnu hrpu izglednijih ljudi. I to je bio doživljaj, ekstra. Napravati se od jutra do mraka, doživljavati toplotne udare iznad ogromnih lončuga dok iskuhavaš hranu za 30 ljudi. I na kraju uopće nisi gladan koliko ti ta para udari u glavu.

Uvečer smo imali svega, raznih igrica, gitaru, vatru i lude žurke. Najluda je bila noć kada smo se odlučili igrati s rakijom. Pa su se neki zaigrali previše i nekim neobjašnjivim razlogom, izgubili svaku vezu sa realnošću. A ne znam kojim riječima bi opisala rad, tj. pokušaj istog iduće jutro. Izvaljeni na stijeni, a iznad svakog isparavaju oblačići alkohola. 3 sekunde rada i onda 15 minuta odmora. Opća katastrofa.

Ne znam više što bih posebno izdvojila, jer sve mi se u vezi tog kampa čini posebno. Sigurno je da sam presubjektivna, jer ipak je to prvi kamp koji sam vodila. Ali super je način na koji se uvučesh u to. Od prvog trenutka kada ugledaš sve te nove ljude. Pa jednostavno skužiš kako ti te face postaju sve bliže, opuštenije, mekanije, draže. Taj ti kamp postane sve. Zaboraviš na svoj pravi život. Pospremiš ga na kratko negdje u stranu. I uživaš u potpuno novim okolnostima. Koje ti vrlo brzo postanu apsolutni standard. Postanu nešto najnormalnije. Živjeti sa 17 stranaca

koji ti više nisu stranci. Puno naučiš o sebi kroz takvo iskustvo. Učiš se reagirati u nepoznatim okolnostima, rješavati probleme, upoznaješ druge kulture, povećavaš svoj prag tolerancije, naučiš prihvatiti druge ljude.

Ja sam kao voditelj ovog kampa više nego zadovoljna postignutim. Ispunili smo što smo trebali, sagradili novu ogradu za mede, iako mi cijela ta situacija sa tim utočištem, koji mi sve više liči na ZOO, nije baš sjela. No, što se našeg zadatka tiče, ispunili smo misiju. Čak i više od toga.

Naučili smo se biti zajedno, prihvatiti se međusobno i sigurna sam da svi imamo pokojeg prijatelja više od tada. Ja sam skužila da sam u stanju pobijediti svoj strah od neuspjeha, tako da prođem ravno kroz njega. Da ne mogu sve imati pod kontrolom, već da često moram pustiti nešto da bi funkcioniralo. Isto tako, naučila sam da je ponekad jednostavnije reći nevermind nego gubiti živce dok uporno pokušavaš objasniti nešto na stranom jeziku. Naučila sam da jezik često nije ni bitan kako bi se povezao sa drugom osobom. Skužila sam da mi je english in french accent totalno hot. Da rakiju nije pametno ispijati za potrebe nekih glupih igrica. Da je valjanje u blatu totalno kul iskustvo. I da su svi dobri frajeri nažalost gay.

I kad svemu dođe kraj, da, koliko god bio u bedu, znaš da si sad dio te priče i da je ta priča dio tebe. I da ti uvijek ostaje hrpa predobrih uspomena. Da ti ostaje neka riječ koja te podsjeti na nešto i u mislima te povrati tamo. Fotka koja ti razvuče facu u osmijeh. I povremena misao kako ćeš neke od tih lica kad tad opet ugledati. Na nekom drugom mjestu, u nekoj drugoj priči.

A moja priča iz Kutereva je gotova. Mislim da ne želim više ići tamo, ulaziti u nju, jer se bojim da bi svaki idući put teško bilo nadmašiti ovaj prvi put – ovakav kamp, ovakve ljude i atmosferu. Neki bi rekli, poklopilo se niz nekih nevjerojatno dobrih slučajnosti. Naravno, kada bi slučajnosti uopće postajale...

Zaključak

Nadam se da je ova knjižica barem malo približila pojam volonterskog kampa, kako to izgleda te što se sve može očekivati i iskusiti odlaskom na takav jedan kamp. Ali, ostaje pitanje, otkud uopće ideja za takvo nešto. Tko je izmislio volonterski kamp?

Sve je počelo u Francuskoj 1920. godine. Grupa aktivista/ica sukobljenih strana udružila se kako bi obnovili selo blizu Verduna, koje je tijekom rata bilo poprište jednog od najgorih nasilja.

64 Time su pokazali da su zajednički rad, tolerancija i razumijevanje među ljudima mogući čak i u eri militarizma, nacionalizma i općeg nerazumijevanja.

Ideali “Djela, a ne riječi” i “Djela i riječi” provlače se kroz moto volonterskih kampova: “Radimo i živimo zajedno, učimo jedni od drugih”.

Organiziranje međunarodnih volonterskih kampova sve se više širi i okuplja uglavnom mlade ljude iz gotovo svih zemalja svijeta kako bi učinili nešto korisno za lokalnu zajednicu u koju dolaze, ali i za sebe same. Bilo da se radi o fizičkom radu ili čuvanju malih morskih kornjača od grabežljivaca, iskustvo koje volonter/ka stekne je nešto nezamjenjivo i pamtit će ga tokom cijelog života, a to je ipak nešto!

Literatura

ur. Iva Mikac: *Brošura o volonterizmu*, Volonterski centar Zagreb, Zagreb 2002.

www.sciint.org – Service Civil International

www.vcz.hr – Volonterski centar Zagreb

www.volontiram.info – portal o volontiranju u Hrvatskoj, održava Volonterski centar Zagreb

www.vfp.org – Vermont non-profit